

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ในการแปลความหมายของผลการทดลองและการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ
F	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
I	แทน	ระยะของการทดลอง
G	แทน	กลุ่ม
$I \times G$	แทน	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนลักษณะมุ่งอนาคตในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของเยาวชนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษา ทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตของเยาวชนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและเยาวชนกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนลักษณะมุ่งอนาคต ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของเยาวชนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและเยาวชนกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 3 คะแนนลักษณะมุ่งอนาคต ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล ของเยาวชนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส และเยาวชนกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
คนที่	ระยะ			คนที่	ระยะ		
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ติดตามผล		ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ติดตามผล
1	99	108	110	1	100	101	100
2	100	110	110	2	100	100	100
3	100	108	108	3	101	98	101
4	101	107	106	4	102	103	103
5	102	111	112	5	102	102	102
6	104	115	115	6	103	103	103
7	104	109	111	7	105	105	105
8	107	114	112	8	106	106	106
รวม	817	882	884		819	818	820
$\bar{X}$	102.13	110.25	110.50		102.38	102.25	102.50
SD	2.52	2.73	2.55		2.06	2.77	2.06

จากตาราง 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลของเยาวชนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคการวางแผนอนาคตตามทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสเป็น 102.13, 110.25 และ 110.50 ส่วนเยาวชนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเป็น 102.38, 102.25 และ 102.50 ตามลำดับ

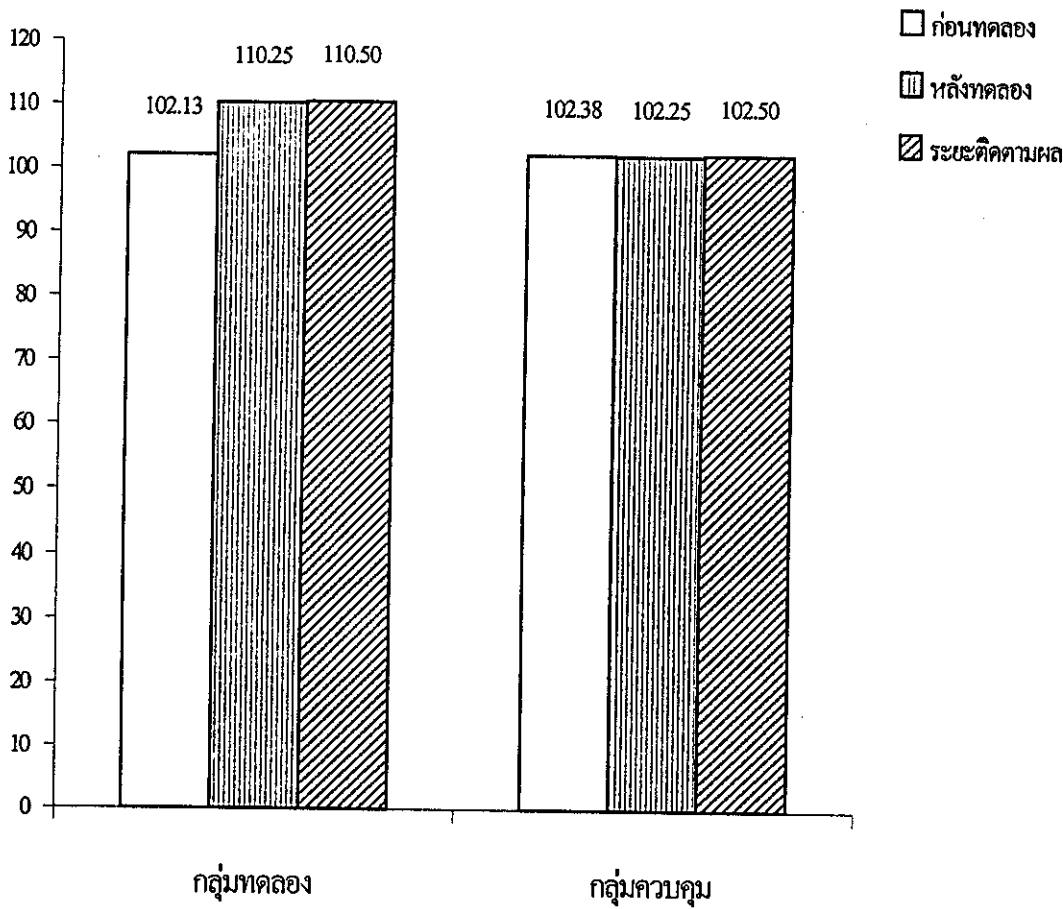
ตารางที่ 4 คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนลักษณะมุ่งอนาคตในระยะต่าง ๆ ของการทดลองของเยาวชนที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส และเยาวชนกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	ระยะการทดลอง	$\bar{X}$	SD	N
กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส	ก่อนการทดลอง	102.13	2.52	8
	หลังการทดลอง	110.25	2.73	8
	ติดตามผล	110.50	2.55	8
กลุ่มควบคุม	ก่อนการทดลอง	102.38	2.06	8
	หลังการทดลอง	102.25	2.77	8
	ติดตามผล	102.50	2.06	8

จากตาราง 4 พบว่า เยาวชนที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและเยาวชนกลุ่มควบคุม ระยะก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตเป็น 102.13 และ 102.38 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 2.52 และ 2.06 ระยะหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตเป็น 110.25 และ 102.25 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 2.73 และ 2.77 ส่วนระยะติดตามผลมีคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตเป็น 110.50 และ 102.50 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 2.55 และ 2.06 ตามลำดับ

นั่นคือระยะก่อนการทดลองเยาวชนทั้ง 2 กลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตต่างกันเล็กน้อย ในระยะหลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยของลักษณะมุ่งอนาคตในเยาวชนกลุ่มทดลองคือกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีค่าเพิ่มขึ้นเป็น 110.25 และระยะติดตามผลเพิ่มขึ้นเป็น 110.50 ส่วนเยาวชนในกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยของลักษณะมุ่งอนาคตใกล้เคียงกันทั้ง 3 ระยะคือ 102.38, 102.25 และ 102.50

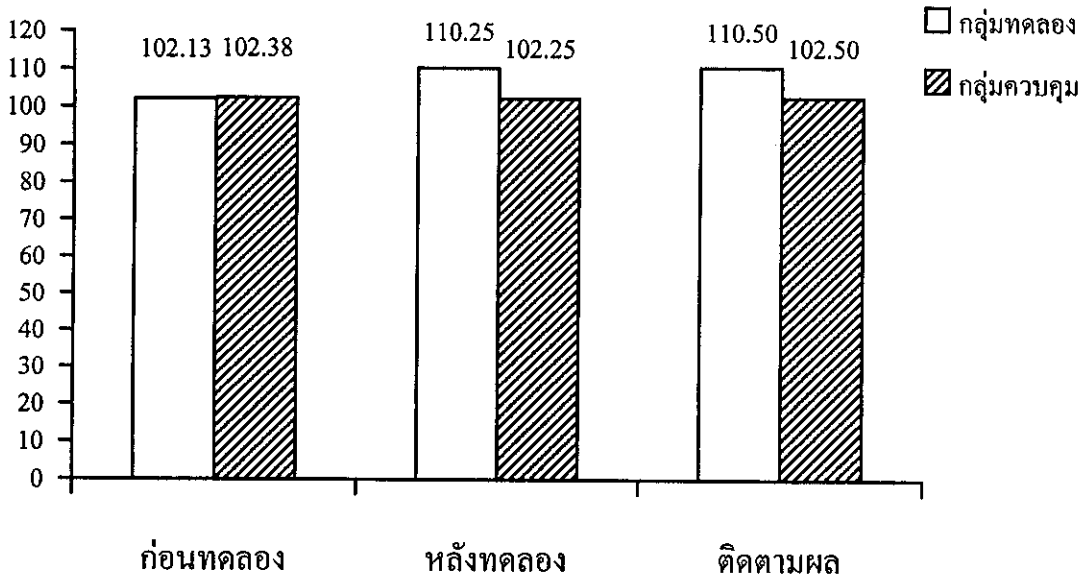
คะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคต

ภาพที่ 3 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตของเยาวชนในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและเยาวชนกลุ่มควบคุมในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง

จากภาพที่ 3 พบว่า เยาวชนในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตก่อนการทดลองเป็น 102.13 ระยะหลังการทดลองเป็น 110.25 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 8.12 ส่วนระยะติดตามผลมีค่าเท่ากับ 110.50 เพิ่มขึ้นจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 8.37 และเพิ่มขึ้นจากระยะหลังการทดลองเท่ากับ 0.25 ส่วนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคต ก่อนการทดลองเป็น 102.38 ระยะหลังการทดลองเป็น 102.25 ซึ่งลดลงจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 0.13 ส่วนระยะติดตามผลมีค่าเท่ากับ 102.50 ซึ่งสูงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 0.12 และสูงกว่าระยะหลังการทดลองเท่ากับ 0.25

คะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคต

ภาพที่ 4 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตระยะต่าง ๆ ของการทดลองในเยาวชนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและเยาวชนกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 4 พบว่า ระยะก่อนการทดลองเยาวชนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตต่ำกว่าเยาวชนกลุ่มควบคุม เท่ากับ 0.25 แต่ระยะหลังการทดลองเยาวชนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษา มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคต สูงกว่าเยาวชนกลุ่มควบคุม เท่ากับ 8 และ ระยะติดตามผลเยาวชนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษายังคงมีคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าเยาวชนกลุ่มควบคุม เท่ากับ 8

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคต
ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะของการทดลอง

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตระหว่างวิธีการ
ทดลองกับระยะของการทดลอง

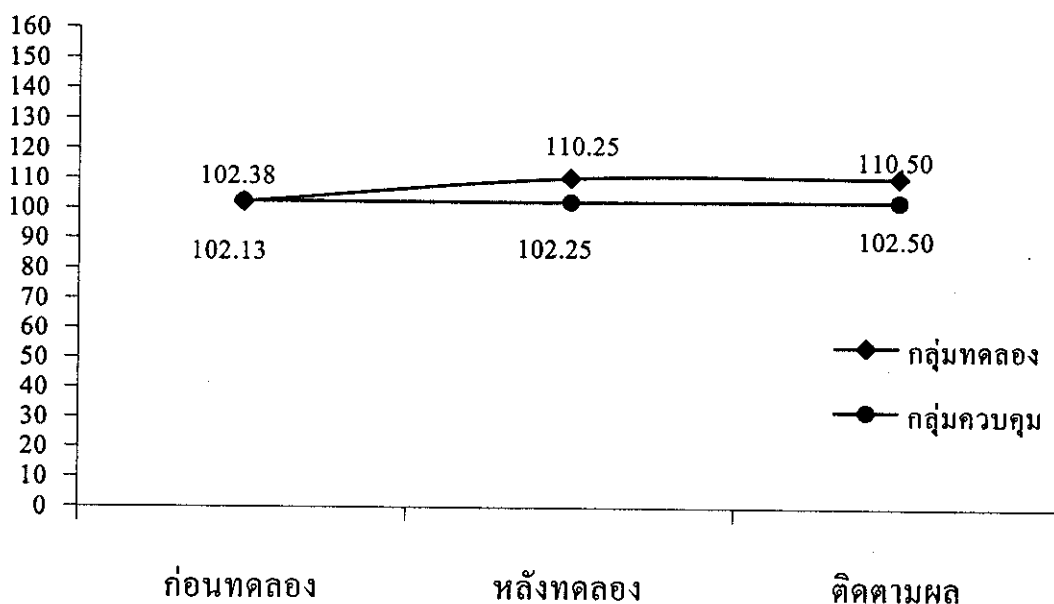
Source of variation	df	SS	MS	F
Between subjects	15	572.67		
Group (G)	1	330.75	330.75	19.14 *
SS w/in groups	14	241.92	17.28	
Within subjects	32	399.33		
Interval	2	182.00	91.00	71.11*
I × G	2	181.50	90.75	70.91*
I × SS w/in groups	28	35.83	1.28	
Total	47	972.00		

$$F_{.05} (1,14) = 4.60, F_{.05} (2,28) = 3.34$$

$$* P < .05$$

จากตาราง 5 พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตระหว่างระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตของเยาวชนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคต

ภาพที่ 5 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการให้คำปรึกษากับระยะเวลาของการทดลอง

จากภาพที่ 5 พบว่า ในระยะก่อนการทดลองค่าเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตของเยาวชนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษา ทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและกลุ่มควบคุมใกล้เคียงกัน แต่ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลมีการเปลี่ยนแปลง โดยในระยะหลังการทดลองเยาวชนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมีค่าเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าเยาวชนกลุ่มควบคุม และ ระยะติดตามผล เยาวชนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส มีค่าเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าเยาวชนกลุ่มควบคุม เช่นกันซึ่งแสดงให้เห็นว่าวิธีการทดลองกับระยะของการทดลองส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตร่วมกัน จึงทำให้ค่าเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตของเยาวชนกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะของการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนลักษณะมุ่งอนาคตในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง

Source of variation	df	SS	MS	F
Between group	1	0.25	0.25	0.03
Within group	42	277.75	6.61	

ปรับค่า df ของความคลาดเคลื่อนด้วยวิธีการของ Welch – Satterthwaite (Howell, 1997, p. 470) ได้ค่า $df = 18$
 $F_{.05}(1,18) = 4.41$

จากตาราง 6 พบว่า ในระยะก่อนการทดลองคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตของเยาวชนที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและเยาวชนกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ คะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลอง

Source of variation	df	SS	MS	F
Between group	1	256.00	256.00	38.71*
Within group	42	277.75	6.61	

ปรับค่า df ของความคลาดเคลื่อนด้วยวิธีการของ Welch – Satterthwaite (Howell, 1997, p. 470) ได้ค่า $df = 18$
 $F_{.05}(1,18) = 4.41$

จากตาราง 7 พบว่า ในระยะหลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตของเยาวชนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสและเยาวชนกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ คะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตในระยะหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผล

Source of variation	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>
Between group	1	256.00	256.00	38.71*
Within group	42	277.75	6.61	

ปรับค่า *df* ของความคลาดเคลื่อนด้วยวิธีการของ Welch – Satterthwaite

(Howell, 1997, p. 470) ได้ค่า *df* = 18

$F_{.05} (1,18) = 4.41$

จากตาราง 8 พบว่า ในระยะติดตามผลคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตของเยาวชน
กลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส และเยาวชนกลุ่มควบคุม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
นั่นคือ คะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะติดตาม
ผลแตกต่างกัน

ตอนที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตของเยาวชนที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาในเยาวชนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัส

Source of variation	df	SS	MS	F
Between subjects	7	133.63		
Interval	2	363.25	181.63	88.44*
Error	14	28.75	2.05	
Total	23	525.63		

$F_{.05}(2,14) = 3.74$

$* P < .05$

จากตาราง 9 พบว่า คะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตของเยาวชนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ วิธีการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคต ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตเป็นรายคู่ในระยะก่อนการทดลอง
ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลด้วยวิธีการทดสอบแบบนิวแมน-คูลส์

$\bar{X}$	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะหลังการทดลอง	ระยะติดตามผล
	102.13	110.25	110.50
102.13	-	8.13*	8.38*
110.25		-	0.25
110.50			-
r		2	3
q.95 (r,14)		3.03	3.70
$q.95 (r,14) \sqrt{\frac{MS_{Error}}{n}}$		1.53	1.87

* $P < .05$

จากตาราง 10 พบว่า เยาวชนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษา
ประสาทสัมผัสมีคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคต ในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการ
ทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตใน
ระยะก่อนการทดลองกับระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ
คะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ

นั่นคือ เยาวชนกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสมี
คะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการ
ทดลอง แต่ไม่พบความแตกต่างในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาในเขวชนในกลุ่มควบคุม

Source of variation	df	SS	MS	F
Between subjects	7	108.29		
Interval	2	0.25	0.13	0.24
Error	14	7.08	0.51	
Total	23	115.63		

$F_{.05}(2,14) = 3.74$

$* P < .05$

จากตาราง 11 พบว่า คะแนนเฉลี่ยลักษณะมุ่งอนาคตของเขวชนกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ เขวชนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ย ลักษณะมุ่งอนาคตในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน